

aduertere et discere. Debet autem studere is qui propriorum signorum peritus esse vult, id est quantum ad sermones pertinet, ut & certam cognoscat uim uerborum, et propriū sciat modū locutionū, qd a grammaticis & rhetoribus nō mediocrit̄ discere (q uult) ualet.

DE TRANSLATIS IGNOTIS.

Ca. X.

N translatis & o signis si qua forte ignota cogit herere lector em, partim linguarum noticia partim rerum inuestiganda sunt, aliquid enim ad similitudinem ualet, & procul dubio secretū quidam iſinuat. Siloa píscina ubi faciem lauare iuſſus est cui oculos dominus luto de sputo facto inunxerat, qd tamen nomen lingue incognitē nisi euangelista interpretatus effet, tamē magnus intellectus lateret. Sic etiā multa que ab authoribus eorundem librorum interpretata non sunt nomina hebreā, nō est dubitandū habere non paruam uim atq; adiutoriū ad soluenda enigmata scripturarum. Si quis ea Possit interpretari. Quod non nulli eiusdem lingue periti uiri non sane paruū beneficium posteris contulerunt, qui separata de scripturis eadem omnia uerba interpretati sunt. & quid sit Adam quid Eua, quid Abraham, quid Moyses, siue etiā locorum nomia, quid sit Hierusalem uel Syon, uel Iericho uel Libanus, uel Iordanis, & quęcūq; alia in illa nobis sunt incognita nomina, quibus apertis & interpretatis, multe in scripturis figurate locutiones, cum ignorauis uel animarum uel lapidum uel herbarū naturas alias rumuererum, que plerumq; in scripturis similitudinis alicuius gratia ponuntur. Nam & de serpente quod notum est totum corpus eum pro capite obicere ferientibus quantum illustrat sensum illum, quod dominus iubet astutos nos esse sicut serpentes, ut scilicet pro capite nō qd est Christus, corpus potius persequētibus

offeramus ne fiscachiania di parentes corporis genitus di par caerulei angeli corran tis, uel est ne accipere dicin ad imitandum pīm lepens ai verebam hanc faciūt solli noui, & excedunt per angulfia per angulfia per se. V ergo n uel multa similitudines, q frumenta dñe confitit, scigni mīlū, aperte minus per suū impetratū in intellectu iheret, uel aperte immutatā luculentia quod inuenit in tene ciam obscurā librorum, thōg pīm, & ignorans Beni, nō plerumq; intelligēt fontes, nō est intelligēt, pīm perpetuū loquens redens ad arcā cūlū rūmū & olei lenem contactū lumen corrumpi, & arborem ipsīam. Nō autem per ignorātiū cūlū hoc uel ad purgātiū donec stimulicibus penerādū usq; pīm minimo inuenire et hīpētū, & mundabor, iugnūtū mulcarum rerū ignorātiū, trahit ac multe po quā quando de singulis dīcīplīnū ediblēremus, de ambiguis cī DE AMBIGVIS SIGNIS CONSTANT. Margitas autem scripturā, ut au in tradidit, sed cū

offeramus, ne fides christiana tāq̄ necetur in nobis, si
parcētes corpori negemus deum. Vel illud quod
per cauerne angustias coartatus, deposita ueteri tu-
nica, uestes nouas accipere dicitur, quantum concinuit
ad imitandam ipsam serpentis astutiam, exuendumq;
veterem hominem sicut apostolus dicit, ut induamur
nouo, & exeundum per angustias dicente dño, intrate
per angustam portam. Ut ergo noticia naturę serpētis
illustrat multas similitudines, quos de hoc animante
scriptura dare consueuit, sic ignorantia nonnullorum
animalium, que non minus per similitudines cōmemo-
rat, impedit plurimum intellectorem, sic lapidum, sic
herbarum, uel queq; tenentur radicibus. Nam et Car-
bunculi noticia quod lucet in tenebris, multa illumiat,
etiam obscura librorum, ubiq̄ propter similitudinē
ponitur, & ignorantia Berilli, uel adamantis, claudit
plerumq; intelligentię fores, nec aliā ob causam facile
est intelligere, pacem perpetuā significari oliuę ramu-
lo, quem rediens ad arcā columba pertulit, nisi quia
nouimus & olei lenem contactum, non facile alieno
humore corrumpi, & arborem ipsam frondere peren-
niter. Multi autem per ignorantiam ysopī dum nesciūt
quam uim habeat, uel ad purgandum pulmonem, uel
dicitur ad saxa radicibus penetrāda. cum sit herba bre-
uis atq; humiliis, omnino inuenire nō possunt dīctum.
Asperges me ysopo & mundabor. Numerorum etiam
imperitia, & musicarum rerū ignorantia, multa faciūt
non intelligi, translate ac musicē posita in scripturis, de
quibus quando de singulis disciplinis disputabimus,
apertius edifferemus, de ambiguis nunc dicturi.

DE AMBIGVIS SIGNIS QVOMODO

CONSTANT.

Ca. XI.

Mbiguitas autem scripture aut in ybis p̄priis
a est, aut in translatiis, sed cū uerba propria faciūt

q